

Jiří Martínek
Ilustroval Petr Urban

TAJEMSTVÍ RUDOLFÍNSKÉ PRAHY

FRAGMENT

Tajemství rudolfínské Prahy

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

Jiří Martínek
Tajemství rudolfínské Prahy
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA a.s.**

Jiří Martínek
Ilustroval Petr Urban

TAJEMSTVÍ RUDOLFÍNSKÉ PRAHY

A handwritten signature in black ink, which appears to be 'Petr Urban'.

Obsah

Kdo byl Rudolf II.....	6
Belveder – příběh velké lásky	8
Hvězda – aféra strýce Ferdinanda	10
Malé náměstí – skandál na pohřbu	12
Karlovy – kostel s pověstí	14
Karlův most – Vltava a její břehy	16
Hradní sbírky – umělci na panovníkově dvoře.....	18
Rudolfova galerie – správce sbírek s rodinou.....	20
Rudolfova knihovna – nejvzácnější knihy	22
Pražský hrad – Rudolfovy stavby.....	24
Malá strana – domov alchymistů.....	26
U osla v kolébce – vyslanec ďáblův	28
Karlovo náměstí – Faustův dům.....	30
Národní muzeum – Rudolf II. a jeho zvířátka	32
Stromovka – Rudolfova štola	34
Kostel sv. Tomáše – cizí vyslanci a poselstva.....	36
Vlašská ulice – U Tří růží	38
Staroměstská radnice – maršálek Russworm.....	40
Židovské město – Rabbi Löw	42
Pohořelec – Tycho Brahe.....	44
Karlova 4 – Jan Kepler	46
Rečková kolej – první pitva v Praze	48
Žižkov – mistr popravčí.....	50
Libeň – náš císařský bratr Matyáš	52
Újezdská brána – vpád Pasovských.....	54
Kostel Panny Marie Sněžné– svatí mučedníci	56
Katedrála sv. Víta – poslední cesta.....	58
Putování rudolfínskou Prahou.....	67

KDO BYL RUDOLF II.

Jeden z nejznámějších panovníků v českých dějinách, císař a král Rudolf II., přišel na svět 18. července 1552 ve Vídni jako syn Maxmiliána Habsburského (pozdějšího císaře Maxmiliána II.) a španělské infantky Marie. Rodiče byli bratranec a sestřenice, jejich otcové, Ferdinand I. a Karel V., bratři, a to se zřejmě nepěkně podepsalo na Rudolfově duševním zdraví. Ale zájmy rodu byly přednější... Mimochodem, půjdeme-li zpět v rodokmenu, najdeme mezi Rudolfovy předky i samotného císaře a krále Karla IV.

Maxmilián II.

Matka Marie, neústupná katolička, prosadila Rudolfovo vyslání na studia do Španělska, kde se o něj a bratra Arnošta staral strýc, španělský král Filip II. Oba živili naději, že by po bezdětném strýčkovi mohli jednou španělskou korunu i s jejími bohatými državami ve Střední a Jižní Americe získat; jenže nakonec byla do Madridu vyslána i jejich mladší sestra Anna, aby se stala Filipovou ženou, a král se z tohoto manželství dočkal syna, pozdějšího Filipa III.

Rudolf strávil ve Španělsku celých osm let, od roku 1563 do roku 1571, a dostalo se mu nejlepššího vzdělání, ale nakonec se vrátil do střední Evropy a za churavějícího otce postupně přebíral vládu: byl korunován uherskou (1572), českou (1575 – zřejmě on nechal do dnešní podoby upravit korunovační klenoty) a po Maxmiliánově skonu roku 1576 i císařskou korunou.

Rudolf se stal nejmocnějším vládcem střední Evropy. Ač inteligentní a vzdělaný (uměl čtyři jazyky – němec-
ky, latinsky, španělsky a italsky; česky se učil, ale asi bez
větších úspěchů), byl celý život poněkud podivínský. V náboženských otázkách, k matčině zklamání, zůstal
vlažný. Oženit se tvrdošíjně odmítal (i když pro krásné
ženy slabost rozhodně měl, a nějaké ty nemanželské děti
měl taky) a vyhlédnutou nevěstu, španělskou princez-
nu Isabelu, si nakonec vzal jeho bratr Albrecht. Byl prý
značně nadaný, mj. na matematiku, ale vážný, bez smys-
lu pro humor.

Svůj dvůr, na němž vedle urozených šlechticů získali
svá místa i neurození a v mnoha případech i všehoschop-
ní, Rudolf II. roku 1583 přesunul ve strachu z Turků
z Vídně do Prahy, a tu pak jen vzácně opouštěl. Nechával
se oslavovat jako vojevůdce, i když bojiště neviděl ani
zdálky. Vláda ho nebavila a čím dál víc se u něj projevo-
vala duševní choroba, dnešními lékaři označovaná jako
schizofrenie, které postupně zcela podléhal – zejména
po dvou těžkých etapách v letech 1580–81 a 1598–1600
(za druhé z nich vyhnal i lékaře). Většinu problémů řešil
odkládáním na jindy, což se mu mimochodem dlouho
dařilo. Nejlépe mu bylo mezi umělci a vědci, které v Pra-
ze hostil, či ve svých sbírkách. Postupně se vzdaloval
běžnému životu, čím dál víc ho zajímaly různé podivné
magie a odmítal si připustit, že by bylo lépe, kdyby od-
stoupil. Když k tomu připočteme dostatek vládycti-
vých příbuzných, nemohlo to dopadnout dobře...

Anna

Filip II.

Rudolf II.